Tři Slova - Mareš, Leoš

Mám moc rád, když se směješ, když jsi veselá,
když mě hladíš po vlasech, to teď nikdo nedělá.
Vypadalas tak tajemně, když jsi mi vařila,
byla jsi tak roztomilá, když jsi něco rozbila.
Chtělas umět všechno, co do tebe se vešlo,
tancovat ti nešlo, ale tebe to nepřešlo.
Po večerech jsme to pilovali, potom jsme se milovali,
tak proč nejsme šťastní, když jsme si to plánovali.
S postupem času první opojení vyprchává,
to je prej normální, to se prostě s láskou stává.
Ale svýho miláčka si pořád musíš vážit,
začínaj ti vadit chyby, hledat se je nesmíš snažit.
Ale já.... blb řek jedenkrát,
už to není jako dřív, už tě nemám rád.
Řeklas to je mi moc líto, snad abych šla,
řek jsem tak si běž a ty jsi šla..

Řek jsem tak si běž a ty jsi šla...

Proč si člověk uvědomí co vlastně měl
až když všechno ztratí, co je to za úděl.
Chtěl jsem dokonalo, holku malovanou,
chtěl jsem vodu v potoce už od pramene slanou.
Matematika je fakt věda,
co se týče vztahů lidí věřit se jí ale nedá.
Sto není víc než jedna, když tě ta jedna má ráda,
sto známej nenahradí jednoho kamaráda.
Vodopád slov už nevrátí cos jednou řek,
paměť totiž nejde vymazat, nejsi Man in black.
Když jsem řek ty tři slova, tak si běž,
řek jsem si tenkrát poprvé tu svoji strašnou lež.
Prej ráno budu v pohodě, teď se jenom vyspim,
jenže ráno blbě od žaludku, víš co tim myslim.
Pořád tě mám rád a bejt sám nejde snést,
pro ty tři blbý slova je to moc velkej trest.

Tak to bylo...

Ty tři slova...

Řek jsme tak si běž a ty jsi šla.

věřit se jí ale nedá, sto není víc ne